

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Σεπτεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-56/98 (αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Modelo SGPS SA κατά Director-Geral dos Registos e Notariado⁽¹⁾

(«Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι πλήττοντες τις συγκεντρώσεις κεφαλαίων — Αμοιβή απαιτούμενη για την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως διαπιστώνουσα αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και τροποποίηση της εταιρικής επωνυμίας και της έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας»)

(1999/C 366/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-56/98, με αντικείμενο αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Modelo SGPS SA και Director-Geral dos Registos e Notariado, παριστάμενου του Ministério Público, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 3, 10 και 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 156, σ. 23), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, έχει την έννοια ότι η αμοιβή που εισπράττεται κατά την κατάρτιση συμβολαιογραφικού εγγράφου διαπιστώνοντος πράξη επιπίπτουσα στην οδηγία, στο πλαίσιο ενός συστήματος του οποίου χαρακτηριστικό αποτελεί ότι οι συμβολαιογράφοι είναι κρατικοί υπάλληλοι, οι δε αμοιβές τους καταβάλλονται μερικώς στο Δημόσιο προς χρηματοδότηση των αποστολών του, συνιστούν φόρο κατά την έννοια της οδηγίας.
- 2) Η αμοιβή που εισπράττεται κατά την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως με την οποία διαπιστώνεται η αύξηση του κεφαλαίου καθώς και η τροποποίηση της εταιρικής επωνυμίας και της έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας, όταν συνιστά φόρο κατά την έννοια της οδηγίας 69/335, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, απαγορεύεται, κατ' αρχήν, δυνάμει του άρθρου 10, στοιχείο γ', της οδηγίας.
- 3) Δεν έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 69/335, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, φόρος

εισπραττόμενος για την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως με την οποία διαπιστώνεται η αύξηση του κεφαλαίου καθώς και η αλλαγή της εταιρικής επωνυμίας και της έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας, όπως η αμοιβή για την οποία πρόκειται στην κύρια δίκη, το ποσό του οποίου αυξάνει άμεσα και άνευ ορίων κατ' αναλογία του κατατεθειμένου εταιρικού κεφαλαίου.

- 4) Το άρθρο 10 της οδηγίας 69/335, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, παρέχει δικαιώματα τα οποία οι ιδιώτες μπορούν να επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

(¹) ΕΕ C 113 της 11.4.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 5ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-179/95: Βασιλείο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾

(«Αλιεία — Κανονισμοί για τον περιορισμό και την κατανομή των δυνατοτήτων αλιείας μεταξύ κρατών μελών — Ανταλλαγή ποσοστώσεων αλιείας — Ακύρωση»)

(1999/C 366/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-179/95, Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: A. Navarro González και R. Silva de Lapuerta) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J. Carbery και G.-L. Ramos Ruano), υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και B. Vilá Costa), με αντικείμενο την ακύρωση του σημείου 1, 1.1, δεύτερο εδάφιο, σημείο i, τελευταία φράση, του παραρτήματος IV του κανονισμού (ΕΚ) 685/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για την διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευτικούς πόρους της Κοινότητας (ΕΕ L 71, σ. 5), καθώς και της αφορώσας των γαύρο πέμπτης στήλης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 746/95 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1995, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 3362/94 για καθορισμό, όσον αφορά ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1995, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 74, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Hirsch, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος (εισηγητή), J. L. Murray και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.